

عنوان مقاله:

نظریه توصیف نیما در منظومه سرپوبلی او

محل انتشار:

فصلنامه کاوش نامه زبان و ادبیات فارسی، دوره 11، شماره 21 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

شمسی پارسا - دانشجوی دکتری دانشگاه فردوسی مشهد

عباسقلی محمدی - عضو هیات علمی دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

توصیف نوعی بیان از سوی گوینده به عنوان شناسنده شی در جهان بیرون، برای رسیدن به شناخت است. در ادبیات هدف از توصیف، ارائه تصویری عینی از تجربه انسان نسبت به یک صحنه، شخص یا احساس، از رهگذر واژه هاست. توصیف از مسایل برجسته شعر معاصر است و نیما آن را جزو مسایل محوری نگاه تازه خود قرار داده است. مساله این تحقیق بررسی این دیدگاه ها در منظومه سرپوبلی اوست. در این نوشتار انواع توصیف، تکنیک های بیانی و کارکردهای توصیف بررسی شده است. نتایج نشان می دهد که توصیف در این منظومه بیشتر ایزکتیو (عینی) است تا سوبزکتیو (ذهنی)، تکنیک های بیانی دستوری نیز کاربرد بیشتری دارند تا تکنیک های شاعرانه. کارکرد توصیف شامل زیبایی آفرینی، واقعیت بخشی، بیان اغراق و کارکرد نمادین است. نیما در این منظومه توانسته است نظریه شعری خود را که نزدیک کردن شعر به نثر موزون، از یک طرف و اهمیت مشاهده دقیق، توصیف و روایت در شعر، از طرف دیگر است، به تصویر بکشد.

کلمات کلیدی:

توصیف، نیما یوشیج، منظومه سرپوبلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1734511>

